

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Néhány szó a „Deutscher Schulvereinein“-ről.

Hetek óta majdnem legfontosabb politikai esemény azon mozgalom, mely élével a „Schulvereinein“ izgatásai ellen fordulva, a lapok végtelen cikksorozatában hazánk derék és hazafias németeinek tiltakozásában lelte kifejezését.

Nem lesz tehát érdektelen, ha e már is nagy hullámokat verő mozgalom okát kutatjuk, s — csak röviden — a „Schulvereinein“ működésének célját, jellemzését adjuk.

Van Németországban egy igen nagy és elterjedt társaság, melynek célja a német nemzetet a műveltség lépcsőin minél magasabbra emelni.

Ez igen szép és nemes cél, ez ellen kifogása senkinek sem lehet.

De csak addig, míg a valódi művelődés zászlóját lobogtatják.

S míg ezt tette a „Schulvereinein“, senkinek sem jutott eszébe működését gáncsolni.

Most azonban eszébe jut néhány vaskalapos német tudós, hogy él a Lajthán innen egy rokon nép, mely a „barbar“ magyar rabigája alatt görnyed.

Művelődés, nemzetiség hamis jelzői alatt nagy harci zajjal rohannak a „szegény elnyomott“ rokon segítségére, ki szomorúan sóhajtja: „Ments meg uram barátaimtól!“

És mily fegyvereket használnak e harcban Heinze és Löher úrék!

Olvassuk csak el egyik vezérüknek és öreg ágyújuknak művét, melyet elveik tolmácsának tekinthetünk, Heinze röpiratát, és mit fogunk látni?

Az alaposságáról híres tudós nemzet nem tartja érdemesnek, vagy szándékosan nem akarja a kérdést, melyet fölvet, a tért, hol küzdeni akar, tanulmányozni.

Hanem megindítja a harcot néhány érdekhajhász, elcsavart fejű és elfogult magyarfaló ultraszász valótlán adatai alapján.

Meg is lőn ezért jutalmazva: az óriási fiasco.

De hát mi tulajdonképen a „Schulvereinein“-nak célja magyarországi izgatásaival?

Egy idő óta sokat hánytorgatott kérdés ez már és többen is igyekeztek erre megfelelni.

Egyik történelmi alapon fejtegette, a másik nemzetiségi kérdést csinált belőle, sőt legújabbban Hermann Ottó a vaskanczellár titkos keznyomát látja benne.

Szerény véleményünk szerint nem szükséges oly magasan keresni az okot.

Lélektani alapon sokkal könnyebben meg lehet e kérdést oldani.

Oly nemzeteknél ugyanis, melyek abszolút kormány alatt vannak, annyira békóba van verve a nemzeti tevékenység, annyira el van nyomva a nemzet önelhatározási akarata, hogy az ily nemzet azután nem igen merészel a maga bajával törődni.

Igy van ez a német nemzetnél is.

Mert Vilmos császár legutóbbi híres és világszerte oly nagy feltűnést keltett rendeletét ismerve, senki sem fog kételkedni, hogy Németországban a látszólagos alkotmányosság mellett a leg-

korlátlanabb absolutizmus, egyéni uralkodik.

A hazájában táplálékot nem találó — vagy inkább keresni sem merészlő — tevékenység tárgyat keres, s mivel otthon nem szabad, tehát külföldön.

Ott már szabad beszélni, izgatni, sőt cselekedni is.

Ezt már nem bánja Bismark.

A mi szerény véleményünk szerint itt kell a „Schulvereinein“ izgatásainak okát keresni; épen úgy, mint az orosz felszabadítási vágyainak keleten ez a rugója.

A magyar nemzet tiszta lelkiismerettel utasíthatja vissza e vádakat.

Visszautasítja azért, mert jogtalan és más állam ügyeibe való avatkozást képez.

De különben is elmondhatja a magyar, hogy mióta magyar szó hangzik a négy folyam térein, azóta itt csak szabadság honol; elmondhatja, hogy mikor még nyomorult röghöz kötött jobbágy volt a nagy Németországban a német, akkor már itt szabad és boldog volt.

De megmondták ezt már derék német polgártársaink.

És pedig oly erélyesen és félreérthetetlenül, hogy — azt hisszük — a „Schulvereinein“-nak örökre elment a kedve ily jogtalan és más állam belügyeibe vágó vállalatoktól.

Kimondták e derék hazafiak, hogy a magyarországi német magyar akar maradni.

A mint a régi időkben jó és balsorsban a magyar mellett állt, a mint szellemi és anyagi erejével, munkájával a jólét és műveltség magvait hinté el még e hon terméketlen tájain is: úgy most — is szeretettel csügg a közös hazán, örömmel ismeri el magát fiának és egész lelkével munkálkodik e hon javán és boldogságán.

Köszönet ezért német testvéreinknek! S.

Politikai szemle.

Az országgyűlési szünetet a bécsi delegationalis tárgyalások töltik be, melyek előzményeképp már folytak az előleges tanácskozások és közös miniszteri értekezletek. Hir szerint ezúttal csak azon összeg megszavazása fog a delegatióktól kértetni, mely az erődítések építésére, fegyverekre s a csapatoknak október végeig leendő ellátására szükséges; annyival inkább, mert most még nem is lenne pontosan meghatározható, hogy mily csapatállományt kell az év végén Boszniában hagyni, s mennyire meg az azok szükséglete; továbbá, mert a delegatiók rendes ülészsaka legkésőbb októberben külföldben is megnyitattik.

Valóban imposans és megragadó azon tömeges és erélyes föllépés, melylyel Magyarország hazafias jellemű németajkú lakossága a „Deutscher allgemeiner Schulvereinein“ rendszeresen üzött izgatásai s azon közelebbi vádaskodásai ellen tiltakozik, hogy Magyarországon a nemzetiségek s különösen a német ajkúak politikailag úgy mint nemzetiségileg elnyomott állapotban szenvednek.

Ily lefőzetésre a Schulvereinein valószínűleg nem volt elkészülve, mert bizonyosan az e tekintetben kivételes erdélyi szászok mozgalmái és magyarellenes tüntetései által felbátorítva azt hitte, hogy lázító fellépése Magyarországon biztos és termékeny talajra talál. És mi őszinte lelkesedéssel üdvözlhetjük németajkú honpolgárainkat ama tiszta hazafias érzelmű nyilatkozataik- és tünteté-

seikért, melyekkel magukat tiszta hazafiaknak vallva fényesen bebizonyítják és igazolják, hogy sehol a nemzetiségi jogok nagyobb elismerésre és szabadelvűbb méltatásra nem találunk, mint Magyarországon. Adja Isten, hogy minden nemzetiség kövesse példájukat.

A külpolitikában Giers orosz külügyminiszterre történt kinevezetése képezi a főeseményt, melyet általában mint a béke biztosítását tekintik. Goresakoff valódi utóda Ignatieff lett volna s ennek mellőzését a külföld s kivált Németország örömmel fogadta; bár mindenik azon fenntartással, hogy az ottani ingadozó viszonyok közt egy szép reggel könnyen Ignatieff külügyminiszterségére viradhatnak.

Fővárosi levél.

VII.

Két heti mulasztás. — Fiatal költő temetése. — Fecskefészkek megnyitása. — Második feltámadás. — Hangli. — Mi az a Hangli? — Első lövésny. — Seyderhelm virágkiállítás. — Magyar divat.

Már két hét óta csak alig-alig tettem eleget konvenciók kötelességemnek. Megirtam ugyan minden héten „fővárosi levelem“, de az jobbára csak fővárosi volt és édes keveset szólt a főváros krónikás eseményeiről. Hiába, így jár az ember, ha otthon jár, meg ha a szerkesztője völegény lesz; megmozdul a lelke és kiesik a reporterkeskedésből. Csunya mesterség, de azért fogjunk hozzá; szedjük elő a legelejét...

Meghúzták a harangokat egytől egyig, mintha királyfiú született volna; úgy elsírt egyik-másik, mintha csak érezné, hogy kinek sirja a bucsúztatót, és mintha csak azt hinné a bohó, hogy az ő sirása puhítja meg az örök álm rögös takaróját.

Nem áztatja pedig azt puhává semmi szem sírása. Nehéz lesz az a kemény rög neki, mint a milyen nehéz volt haldokló életének terhe — a sirig. Ránehezül az a nagy szeretet, melylyel ismerősei környezték és ránehezül az a millió remény, mely költői lelkét dalra hevítette.

A szerelem az itt maradt fájdalomnak, a sok reményt itt hagyva búbanatnak: ő elment, elvitte a hideg halál.

Milyen fájó szívvel vált meg az élettől! Milyen szivrepesztő némasággal tűrte a szenvedést! Milyen tantalusi megadással küzdött a fehér kaszással — hiába!

A kik ismerték, mind kimentünk a kezei temető halotti ezellájába, hogy legalább ezt a rövid kisérlet megadhatjuk neki. Ő kívánta ezt így, nehogy az egyszerű, kínos élet-küzdelemnek pompás végtisztessége legyen!

Nem is volt! Csak megsirattuk, letették sírjára a koszorúkat és felvésettük egy fejfára:

„Márkus Miklós.“

A hiú leányok, meg a hamis menyecskék rendesen hamarabb csinálják meg a tavaszt, mint a jó Isten. Mikor azután, mint a korai fecskék, végig röplünek egynehány-szor a váci-útcán meg a sugár-úton, az erzsébet-téren és a redoute előtt megnyitják a fecske-fészkeket: a kioszkot meg a Hangli-t.

A mult héten megnyitották mind a kettőt. Tódult is bele a közönség, fecske, galamb, szarka, páva vegyest, a mint csak tódulhatott, hanem nem sokáig tarthatott a tarka csiripelés. A jó Isten azt mondta, még nincs tavasz; nem az én madaraim vagytok, nem az igaz fecskék, haza a kandalló mellé!

És a madarak elmentek haza. Előszedték a téli bundát; megrakták a kandallót és fájó szívvel nézték a feltámadás hideg gyászos ünnepét.

Az a sok drága toilette, a mit csak a szabó-művészet elkészíthetett; a szép tavaszi kalapok; legújabb divatú napernyők, meg a — mademoiselle Pauline tudhatná — miféle újabb csecsebecskék, mind visszafeküdtek katalya-sírköbe és várják a Hanglival a vigabb föltámadást. Igen, a Hanglival, mert ha az nem volna, akkor nem virradna meg a fővárosban az igazi tavasz, az emberek elaludnának az utolsó hangverseny végső accordjain.

Ki is vállalkoznék Hangli nélkül átélni Budapesten a meleg napok üres forrásait?

A kinok kinja volna nélküle az élet, melyhez csak a betapasztott száj, a sóatlan kenyér és a megcukrozott paprikás hasonlítható.

Ott készülnek a botránykrónika legpikánsabb lapjai. Szinte fölöslegessé válik, hogy megjárd Karslbad, Ostende, Fűred, Franzensbad, Hall meg a többi életadó forrásait; ha törzsvendég vagy a Hangliban, többet tudsz és érdekesebb részleteket mindenik fűrdővendég kalandjaiból, mint azok, kik vele töltik a üdülés évadját, mint talán saját dolgairól a szófia hőse maga. Nincs menyaszony, völegény, eladólány, házasulandó fiatal ember, kinek körülményeit tüzetesebben ne tárgyalnád egy hét mulva a magadéinál. Ha rendes vendége vagy a Hanglinak, ismered mindenkinek a rivallisát, házi barátját; tudod mindenkinek multját, jelenét, és mintha olvasnád a jövőnd könyveit, oly bizonyossággal beszélsz a közelgő tél mulatságairól, feltűnő szépségeiről, béli királynőiről, letűnt csillagairól stb. stb. csak menj a Hangliba!

A husvét ünnepek minden várvavárt örömei elolvadtak a lehulló hópíhékkal. Minden út megnyílt a „zöld“-be, a lóvonat megindult a Zuglíg felé, a fogaskerékű neki zakatolt a Svábhegynek, de mindenki odahaza maradt a fűtött szobában. Az első tavaszi lövésny is csak úgy isten kegyelméből sikerült.

Egész nap dült az eső, megtarkázva hóvirággal.

Még a sport-emberek is a kaszinó asztalai mellett várták az eredményt; a szépek pedig majd mind odahaza maradtak. Csak elvétve lehetett egy-egy esernyő alá bújt érdekes alakot látni. Pedig az első verseny szokott a legérdekesebb lenni, és hírét a mostani sem hazudtolta meg. Igaz, hogy volt a locs-pocs mellett poty is, de azért az egész verseny feszült figyelemmel folyt le és majdnem minden díj a legkevésbé felbátorító versenyzőnek jutott osztályrészül.

A husvétü ünnepek kemény napjai Seyderhelm pompás virágkiállításának közönségét is visszatartották. Csak alig akadt nagy-néha egy-egy látogatója; de a fővárosi közönség e pompás virág-ligetet meg fogja az idő javultával tekinteni.

Hét üvegházban, pompásnál pompásabb pálmák, délszaki növények és viruló virágok láthatók; az egyik üvegház valóságos rózsáliget.

Levelem végén egy érdekes mozgalomra hívom föl kedves olvasónőim figyelmét.

Bizonyára hallották már, hogy a fővárosi leányok a végből szövöttek, hogy a hajdankori fejedelmi magyar viseletet újból meghonosítsák. Együletet alakítottak, a magyar nők együletét, melynek az lesz a célja, hogy a magyar leányok fejékre gyöngyös pártát övezenek; karsú derekuk köré selyem-pruszlikot fűzenek és bársony karjikat habos ingvállújjal diszitsék.

Ezen alakulóban levő egyület, melynek kezdeményezői a fővárosi elite-körök, felszólítják a vidéki magyar leányokat, hogy csatlakozásaikkal támogassák törekvéseiket.

Firkási Penna.

Kecskemét 1882. április 14.

E lapok hasábjain „A zálogházak“ czim alatt egy cikk jelent meg, melynek írója midőn egyrészt elismeri, hogy mint minden intézményt, úgy a zálogházakat is a közszükség érzete hozza létre, s hogy azokra a szegényebb néposztály érdekében valóban szükség is van: másrészt rámutat azon visszaélésekre és zsarolásokra, melyeknek épen ezen szegény néposztály az ily intézetek magántulajdonosaival szemben minduntalan ki van téve, s kiknek kapzsisága sok szegény ember tönkrejutását eredményezi. Mindezek után azon következtetésre jut, hogy célszerű lenne, ha a városi közönség maga állítana zálogintézetet, erre vonatkozó nézeteinek bővebb kifejtését azonban a jövőben ígérte eszközölni. A nélkül, hogy ebbeli ígérteiből

kifolyólag, e tárgy fölötti saját egyéni nézetei kifejtésének s véleménynyilvánításának elibe akarnánk vágni, engedje meg ezikkiró, hogy miután mi az eszmét, úgy a mint az egyszerűen fölvetett, teljes mértékben pártoljuk, mi is elmondhassuk és kifejezést adhassunk a fölötti véleményünknek, azon reményben, hogy a kölcsönös eszmecsere folytán az ügy annál hamarabb érlelődik s közelebb jut a megvalósulás felé.

Elismerjük, hogy a zálogintézeteket a közszükség hozta létre, de épen mert ez által a szegényebb néposztály esetleges hitelignyeinek kielégítése czéloztatik, nem lehet ez intézményt egyesek önkényének s kapzsi eljárásának martalékául oda dobni, hanem kívánatos, hogy azok valódi jótékony intézetekké váljanak. Ezt azonban a magán zálogintézetektől nem várhatjuk, mert ha a hatósági felügyelet és ellenőrzés mindazokra miket ezikkiró felhozott, a legpontosabban és legszigorúbban kiterjedne is, egyesek visszaéléseit meggátolni s főképp olesó kamatlábat előidézni ezen intézeteknél teljes lehetetlenség. Itt tehát minden habozás és gondolkodás nélkül ki lehet mondani, hogy mindezekben csakis egy hatóságilag felállítandó zálogintézet képes segíteni. S ennek berendezése, valamint a szükséges kezelésműveléssel való ellátása és a felügyelet is igen egyszerű lenne. Aránylag igen kis kamatláb mellett könnyen bejönne a befektetett tőke kamata és a kezelési összes költség, sőt némi csekély nyereség is lenne remélhető, mi a város egyéb jótékony intézeteinek gyarapítására fordíthatnák.

Az olesó kamattal mellett még egy nagy előnye lenne egy hatósági zálogháznak, az t. i. hogy a zálogkölcson lejártakor a megszorult zálogtulajdonos könnyebben nyerne hasznot, könnyebben megújíthatná azon csekély kamatfizetést, s nem lenne kitéve annak, hogy ki nem váltható zálogtárgyai poton áron elkoboztassanak, s mindég biztatná legalább a remény, hogy azokat még ő maga is kiválthatja; mi a magánintézeteknél csak újabb terhes adósságok mellett lehetséges legtöbbször.

Mi azon kérdést illeti, hogy a hatóság nem tartaná-e méltóságán alulinak egy zálogház felállítását? arra is egyszerű a felelet. A kézi zálogkölcsonügyletről szóló 1881. 14. törvényczikk említést tesz törvényhatóságok és községek által felállítandó zálogintézetekről is, ez által tehát mintegy inaugurálja azt, hogy az adott viszonyok közt a törvényhatóságok is feladatuknak tekinthetik ily intézetek létesítését, s ha létezik királyi zálogház, miért ne létezhetnék törvényhatósági zálogház is? Ha mindezek mellett elgondoljuk, hogy a város minden megterhelhetés nélkül igen könnyen létesíthetne egy humanistikus intézetet, mely kivált a szegény néposztályt venné oltalma alá: úgy minden tétovázás

nélkül nyíltan kimondjuk, hogy városunkban egy hatósági zálogintézet felállítása nélkülözhetetlen és elodázhatlan szükségé vált.

Tiszti főorvosi jelentés 1881.

A tiszti főorvosnak 1881. évi jelentéséből közöljük a következő érdekesebb részleteket.

A közegészségi állapot ezen évben — tekintve a mérsékelt halálozás és azon körülményt, hogy járványosan fellépő kórok az egész év leforgása alatt nem észleltek — általában kedvező volt; annál is inkább tünik fel kedvezőnek, ha az előző évhez viszonyítatik, minthogy a halálesetek száma a lefolyt évben 222 esettel volt kevesebb.

A kórállapotot illetőleg a közönségesen előfordulni szokott kórnevek mellett felemlítendő különösen a gyermekek bélhurutja, mely július hótól egész október végéig feltűnőbb gyakorisággal észleltek, a nélkül azonban, hogy az előző években tapasztalt kiterjedést érte volna el, mihez képest a halandóság a hét éven aluli gyermekek közt ezen évben jóval kisebb volt; a bélhurut mellett sűrűn fordult elő ezen időszakban a váltóláz, de ezen betegség is korántsem öltött oly mérvű járványalakat, mint attól a nagy esőzések folytán képződött állóvizek miatt tartani lehetett. A két említett betegségben a szegényebb néposztály tetemesen vette igénybe az ingyenyógyítást, melyben azt a tiszti orvosokon kívül magánorvosok is részesítettek. A fertőző kórok közül szörványosan előfordult a hagymáz, ronsolótöröklob és kanyaró, de jobbra szelid és kedvező lefolyással. Kivételt képezett csupán a ballözegi pusztá, hol márczius hóban egy hét alatt két családból hét gyermek halt meg ronsolótöröklobban; az első halálesetek bejelentése után nevezett pusztára nézve a szükséges óvintézkedések azonnal megtették és azután ott újabb betegülési esetek nem fordultak elő.

A kórállapot állását illetőleg a halálozás és betegforgalom legnagyobb volt az év első három hónapjaiban, továbbá július hótól október végéig; előbbi időszakban a légzési, utóbbiban az emésztési szervek bántalmái és a váltóláz voltak az uralgó kórok. Mindent összevéve ezen lefolyt év az egészségi viszonyok tekintetében kivételesen kedvezőnek tekinthető.

Kórház és szegényügy.

A városi kórház, mely elégtelen, alkalmatlan helyiségei és hiányos berendezésénél fogva a kórház feladatának és ahhoz kötött igényeknek egyáltalán nem képes megfelelni, még mindig kezdetleges állapotban van; ennélfogva jobbra oly egyének keresik azt fel, kik a rendőrség által utasítottak oda, vagy teljes elhagyatottságukban mint végső menedékhez folyamodnak oda. Mindamellett constátálandó a tény, hogy utóbbi években fokozatosan növekvő félben van ott a betegforgalom, és míg három év előtt az évi beteglétszám csak 180 volt, ezen évben a kórházunkban ápoltak száma 284-re emelkedett; jelölül annak, hogy a lakosság szegényebb osztálya, különösen a cselédek, munkások, sőt iparosok is mindinkább megbarátkoznak a kórházi ápolás előnyeivel. Ezen jelenséggel szemben a város közönsége végtére is nem fog elzárkózhatni annak felösmerése elől,

hogy ily nagy lélekszámmal bíró és egy nagy vidék központját képező városnak, ennek viszonyaihoz, szükségéhez és igényeihez mért, rendesen felszerelt közkórházat állítson fel. A kórházi igazgatás körében igen üdvös újítás történt az ápolási díjak behajtása tekintetében; a városi tanács ugyanis elrendelte, hogy kórházunkban a közkórházak mintái szerint állíttassanak ki a felvételi iverk és fejjelapok, minek folytán az ápolási díjak vidéki betegek után is jóval nagyobb mérvben térülnek meg. A kórházi kimutatás szerint a városi kórházban ezen évben felvételre 284 beteg; és pedig 161 férfi és 123 nő; ezek közül gyógyult 163, javult 53, gyógyulatlanul távozott 14, meghalt 38, haldokolva hozott 2, ápolás alatt maradt 14; az ápolási napok összessége kitett 4718 napot, egy-egy betegre esett 16,6 ápolási nap, egy napi ápolási költség volt 66 kr.

A kórháznál sokkal helyesebben szervezett, sőt mondhatni teljesen rendezett a szegényügy. A város közönsége nagylelkűen és tetemes áldozatokkal gondoskodik ellátásáról. Felemlítendő mindenekelőtt a mintaszerűen épült, tágas és czélszerűen berendezett szegényemház, hol a befogadott szegények közül a munkaképesebbek az egész éven át részint tollfosszással és gyapjútépéssel, részben pedig az arra alkalmas időszakban föld és kerti munkákkal foglalkoztatnak. A szegényházba befogadott szegények száma 71 és 93 közt váltakozott, ezeken felül a város közönsége háziszegényeket is segélyezett hetenként kétszer kiosztott kenyér- és szalonnadagokkal, néhányat közülük havonként 1—1 frt. készpénzzel is; ezen háziszegények száma 30 és 56 közt váltakozott. A szegényházban a felügyeletet a tiszti főorvoson kívül a szegényházi felügyelő a szegényház részére képzett háziszabályok értelmében gyakorolta.

A halálozási viszonyokat feltűntető kimutatás szerint a halálesetek száma 1881-ben 1520 volt, ideértve a 107 halvaszületett gyermeket is; ezekkel együtt a halálozási százaléka ezer lélek után számítva tesz 32,7-et; a 107 halva született gyermek levonásával azonban csak 30,3-et; az előző évekhez viszonyítva oly kedvező halálozási arány ez, melynélfogva az ezen évi egészségi viszonyok méltán kivételesen kedvezőknek tekinthetők.

A kecskeméti vidéki muzeumegylet ügye.

A helyi lapok április másodikán megjelent számában közzétett meghívás következtében f. hó 10-én csakugyan megjelentek az érdeklődők közül 23-an a városháza tanács-termében, és id. Bagi László úr elnöklete alatt előkészítő tanácskozást tartottak, melynek eredményéről a nagyérdemű olvasó közönséget értesíteni kedves kötelességünknek ismerjük, annál is inkább, mert örömmel üdvözljük a kezdeményezők működését e téren, mely hivatva van szülő városunkban a muzeum és muzeumi egylet megalakítása által oly közmívelődési tényezőt létesíteni, mely a mellett, hogy városunkat a mivel városok sorában magasabbra emeli s a szomszédvárosok központjává teszi, polgártársaink minden rétegének tudományosan képző időtöltést és maradandó becsél bíró élvezetet nyújtand.

Elnök Bagi László úr az értekezletet megnyitván, tájékoztatás kedvéért előadja az

indokokat, melyek Kecskemét város törvényhatósági bizottságát vezérelték, midőn a muzeumegylet megalakítását elhatározta, s elszórolván az előzményeket, melyek a jelen értekezlet előtt történtek, felhívja a jelenlevőket elnökválasztásra.

A jelenlevők egyhangúlag Bagi László urat kérték fel az elnökség megtartására és az előmunkálatok tovább vezetésére, annál is inkább, mert a közgyűlés is egyenesen őt bizta meg az elnöki teendő végzésével, a mit az értekezlet tagjai is szíves készséggel fogadnak.

Ezek után Horváth Döme ő méltósága terjedelmesen fejtegetvén a vidéki muzeumok és muzeumegyletek czélját s feladatát, buzdítja és lelkesíti a jelenlevőket, hogy e kitűnő intézmény érdekeinek előmozdítására és létrehozására mint folyton helybenlevők, kövessenek el mindent, ő a maga körében szintén megteendő a szükséges lépéseket, hogy ezen intézmény úgy anyagi, mint szellemi tekintetben minél szélesebb körben találjon pártolókra és gyámolítókra.

Vége azon indítványt teszi, hogy a Hornyák János főjegyző úr által kidolgozott alapszabályok átvizsgálására és végleges megállapítására bizottság küldetvén ki, s a megállapodás után aláírási iverk készítettvén, aláírásk gyűjtessenek, az aláírási iverk beérkezése után pedig hívja össze elnök az aláírt tagokat alakuló közgyűlésre, s ennek megtörténte után tegyen jelentést a városi hatóságnál a történetekről, s kérje fel a hatóságot, hogy a muzeumegyletet pártfogásába venni, azt erejétől kitelhetőleg gyámolítani és helyiséggel ellátni sziveskedjék.

Az indítvány egész terjedelmében elfogadtván, Parragh Gedeon úr azon hozzáadással kívánja azt kibővíteni, miszerint kéressék fel az elnök, hogy szólítsa fel a helyi természettudományi társulatot az iránt, hogy olvadjon bele az alakulandó muzeumegyletbe, mert ő azt hiszi, hogy a társulat be fog lépni és eddig szerzett vagyonával közreműködik a muzeumegylet vagyonának gyarapításában.

Az indítvány e kibővítéssel elfogadtván, felolvastatott a meglévő alapszabálytervezet, mely a jelen volt tagoknak lithographirozva rövid időn ki fog osztatni beható tanulmányozás végett, hogy azt az elnök által eszközözendő összehívásra alkalmával már mindannyian ismerjék, és módosításához tényleg hozzájárulhassanak.

Szóba hozatván a közgyűlés által kiküldött bizottsági tagok számának szaporítása, az értekezlet abban állapodott meg, hogy az értekezleten most jelenlevő tagok tekinthetők magukat mindannyian tagjaiul az előmunkálatok végrehajtására kiküldött bizottságnak, és sziveskedjenek a elnök úr meghívására mindaddig megjelenni és az értekezleteken jótanácsukkal segédkezni, míg az alakuló közgyűlés másként nem intézkedik, s ezzel az értekezlet befejeztetett.

Mielőtt azonban az értekezlet tagjai szétoszlottak volna, főlemlíté Horváth Döme ő méltósága, miszerint tudomással bír azon mozgalomról, mely Katona József, városunk jeles szülötte és koszorús költője emlékeit kicsinosíttatni, és a házat, melyben született, emléktáblával díszíteni szándékozik.

Sajnálattal fejezte azonban ki a miatt, hogy az e czélra alakult bizottsággal időszüke miatt nem érintkezhetett és értekezletin részt

TÁRCSA

Románéz.

Nem szól már a kéri ménes kolompja,
Csikós legény is ledül egy halomra...
Ráhull a lom galagonya ágáról
S áldodik a falu legszebb lányáról...

Megfordul a gönczöltszékér az égen...
Nehéz álom dül a legény szívében.
Remeg tőle... mint a levél az ágon,
„Jaj neki há más ölbebe találok!...”

S vágtat a ló erdőn, bokron, sövényen
S ott ül a lány más legénynek ölben!...
Szegény legény, csikós legény — jaj nekéd:
Mitől piros, mitől véres a kezéd?!

S vágtat a ló mint a szél a pusztákon,
Holló vijjog, varjú károg a fákon,
Zúg az erdő, hullatja a levelét,
Betyár legény siratja a — kedvesét.

Szappanos Sándor.

Epilog

(a husvétii tárczához.)

No hiszen nekem megessét, mint cigány-
nak a félegyházi vásár! Megirom a husvétii
tárczát ragyogó szép időnél, dicsőítem a már
megérkezett kellemes tavaszt, és midőn sze-
rény tárczámnak meg kellett volna látni a nap-
világot, hát akkor bizony olyan vastag felle-
gek takarták el a mosolygó napot, olyan hűs
volt a lég, hogy jól befűtött kandallónál me-

legedve kellett olvasni: „Mosolyogva hinti már
a jó kedvű nap szertesét ragyogó sugarait!”
Biz' ez egy kicsit fura dolog.

Nem tudom a kedves olvasó hogy van
vele, de én szinte röstellem a dolgot s talán
kétségbe is esném, ha csak egyedül lennék a
paradiesomban. De vagyunk ketten. A multkor
engem kárpáló Sándor barátom is felült a sze-
szélyes áprilisknak. Fűrge Pegasusát vídában
ereszté neki Parnassus — Heine szerint mai
napság már — macadamizált utain s ott az én
felsült tárczácskám felett danolgatja:

„Itt a tavasz, itt a fecske,
Kékre van az ég is festve...”

Künn pedig nyargal a metsző, jéghideg
szél; a csicsérgő fecske még a forró égöv
alatt cseveg nyári hazájáról; az eget nehéz
fellegek fátyolozzák be s erősen — havazik!

Azt nem tudom, hogy Sándor okul-e jelen
felsülésünkben, de én részemről itt fogadom
meg e helyen ünnepelesen, hogy soha többé
nem kántálok addig a tavaszról, míg el nem
mulik a három, illetőleg négy fagyos szent:
Szervác, Pongrácz, Bonifác és Orbán!

Már be is fejezhetném az epilopot, ha
még egy sajtóhibát helyre nem kellene igazí-
tanom. Az igénytelen tárcza címe alatt hely-
telenül áll ugyanis vitus paschalis, risus
paschalis helyett. (Nem olyan nagy sajtóhiba
ugyan, mint mikor felelős szerkesztő helyett
valamelyik vidéki lapban fél üles szörkesztőt
szedtek, vagy mikor az író leírta így: föld-
rült a nap is néma búbjában s a nyomdában
ez lett belőle: földre ült Arad is német gu-
bájában.)

Könnyű volna a hibát a szedőre fogni,

de hát hadd valljam meg őszintén, hogy biz'
annak csekélységem azon rossz szokása az oka,
hogy olyan apró betűkkel írok nyomtatás
alá, minha halálos ellenségük lennék a
szedőknek s el akarnám a szemüket pusztítani,
quod Deus avertat!

De ha már a dolog odiumát bűnös fe-
jemre vállaltam, engedtessek meg a menteg-
tődzés is: hiszen nem is nagy a hiba, mert
azt hiszem kedves olvasóim között alig volt, a
ki ne tudta volna, hogy a vitus paschalis =
risus paschalis. Mely nem volt más, mint haj-
danában husvét ünnepe a mise helyett a papok
által a templomokban tartatni szokott vig be-
széd a hívek felvidulására.

Ime meggyóntam alapos felsülésemet, azaz
mondjuk felsülésünket és jóvá tettem hibá-
mat, (* alatt bizonyíthatja a szedő is, hogy
milyen olvashatólag írtam); a többi a kedves
olvasón áll, kiktől kegyes bocsánatot kér a
megszomorodott
Camedrio.

Gombóc Gyurka kalandja.

(Humoresk.)

Soha olyan derék fiút, mint Gombóc
Gyurka volt.

Az igazság érdekében kinyilatkoztatandó,
hogy tulajdonképen nem ez volt az ő becsü-
letes neve, nem ezt adták neki anyja, apja,
meg a papja, hanem megszerzte azt Gyurka
az ő külső valóságának természeti minőségé-
vel, lévén ő egészen hasonló egy jól megteremt
kecskeméti gombóchoz.

Valaki, még bagódiák korában kereszt-
telte el e hangzatos névre, ez azután rajta
száradt és maga is úgy rászokott, hogy csak

a Gombóc névre hallgat. Különb a jognak
érdemes és nagyreményű hallgatója (de csak
is hallgatója) és Szurok Petinek kedves paj-
tása és lakótársa.

Egy szombat este nagy zajjal gurul be
Gyurka a közös szerény háztartás színhelyére,
hol Peti épen azzal foglalkozott, hogy fekete
szalonrokkjának fehér czérnával bevart sza-
kadását tintával feketére fesse.

(Hja, hónap utója, nincs pénz fekete
czérnára.)

A nagy zajra föltekint Peti lézagpótló
munkájáról s látja Gombócot zsír... az az
örömben úszó areczsal.

— Talán megjött a havi gázsi, Gyuri?

Ő nem szól, a kérdőre sem tekint, hanem
hosszú lépéssel méregeti a szoba hosszúságát.
(Nota bene: lépésekkel nem méregethette, mert
az egész csak egy lépés hosszú volt.)

— Óh Peti, én nagyon, nagyon boldog
vagyok?!

Szól végre olyat sohajtva, hogy a munka
alatt lévő kabát a keletkezett légmozgás kö-
vetkeztében Peti kezéből kiröpült.

— Talán aláírták az indexedet? — kérdi
Peti kétkedve.

— Óh Peti, hogyan tudsz ily szent, ily
nagy pillantani, midőn én boldogságom lengő
tündérszárnyain a sphaerák országában lebegek,
ily prózai dolgokról beszélni.

A laktárs csodálkozva néz a gömbölyű
Gombócra; ily ékes nyelvezetben még soha-
sem hallá szónokolni.

— Gyuri te....

— Szerelmes vagyok, kedves Petim!

Kiáltá György úr, s egész nem tekintély-
telen súlyával Petire borult, át-meg átölelte,

nem vehetett, mert nagyon sajnálná, ha e kitűnő férfi emlékének megörökítése valamely kisszerű ünnepélyesség által eltörpítették, s épen nem látja szükségét sem az elhamarkodásnak, sem a túlsietésnek, mert ő úgy van meggyőződve, hogy Katona emlékének megörökítési ünnepélyének nem tisztán helyi, hanem inkább országos jellegű ünnepélynek kell lennie, melyen tudomása szerint szívesen képviselteti magát a magy. tud. akadémia, a Kisfaludy, Petőfi-társaság és nemzeti színház, azért ő azt ajánlaná, hogy alakuljon a helyi ifjúságból működvelői társaság, mely a költészek beszerzésére néhány szindarabot adna, alakuljon egy bizottság, mely aláírási íveket bocsátana, és arról gondoskodik, hogy az ünnepélyre egy díszes költeményt és irodalmi becses bíró életrajzot készíttetne megbízható hírneves írók által, kiknek fáradozását egyenként legalább 10—10 csász. arannyal jutalmazná, és egy az ünnepelhez méltó emléktáblát készíttetne.

A jelenlevők mindannyian teljesen egyetértettek a méltóságával és kérve kérték, hogy állana élére ezen ügynek, melynek hibás vagy elhamarkodott keresztülvitele városunkra dicséret helyett csak kicsinylést és megszegyenyítést hozna, ő méltósága azonban a kérelemnek folytonos elfoglaltsága és távolléte miatt nem engedhetett, annyit azonban megígért, hogy a magy. tud. akadémián, ez ügyben is szívesen közreműködik, s ha a Katona-emlékbizottság akkor tartja értekezletét, midőn ő honn lesz, nagyon szívesen részt vesz azon is.

Ezek után kitartást és szerenest kívánván egymásnak, az értekezlet tagjai szétoszlottak.

Dr. D. R.

IRODALOM.

— „Ujabb felolvasások az ember őstörténetéről, nyomozva a magyar nyelvben.“ Irta Balogh Dezsk. Valóban nem tudjuk nevéssünk, avagy sajnálkozunk a szerzőn, midőn ezt a könyvet olvassuk. Vagy azt kell hinnünk, hogy szerzőjének nincs jó dolga, vagy hogy az nem egyéb mint egy vak rajongó, ki azt akarja bebizonyítani, hogy Adam és Éva is magyarul beszéltek a paradicsomban. No de halljuk magát a szerzőt. „Pompás magyar nyelvünk egy véghetetlen aranybánya, melyben az ember-ősvilági történet tiszta termékaranyban rétegesen áll lera-kodva. Hogy nyelvünk a kezdettől való emberi ösztudomány könyves háza. Kristályból épült isteni világító torony, melynek minden köve a bölcsesem apostoli műremeke, melynek tetejéből maga a szentlélek világol.“ Tudom nem olvasott még senki ilyen „csodabogarat.“ Hát még mikor olvasnokat bizonyít, hogy kutya, kút, kötés, guba stb. egy törzsből származnak. Vagy pedig ilyet: „Már jelzem, hogy a disz szavunk közel viszonzban áll a csecsescl mit is a disznó elnevezésben látok igazolva. Ugyanis a disz vagyis csillaghoz hasonlít a melbimbó, a mely édes, élető hasznossága miatt már úgys elérte a szépség fogalmát. S hogy aztán szintez úton rögződött a disznó s egyebek 5—5 csece útján a „tiz“ számnévünk is.“

— „A budapesti Munkácsy-ünnepélyekhez“ Magyar Rhapsodia zongorára szerző: Liszt Ferencz. Ára 1 frt 50 kr. Kiadja: Táborosky és Parsch Budapest. A t. cz. zeneközönség a fentebbi czimen egy kiváló műbesű zenemű birtokába jut. Liszt Ferencz ezeltől mintegy 30 évvel irta és tette közzé egy-másután 15 magyar Rhapsodiáját, melyek már az egész

művelt világon ismeretesek és elvannak terjedve. A szókon forgó mű folytatása azoknak, s így könnyen érthető, miszerint annak megjelenése iránt az egész zenevilág a legnagyobb érdeklődéssel követi.

— A Magyar Pénzügy közgazdasági, pénz- és iparügyi hetilapban (II. évfolyam) már ez időig is minden fontos gazdasági kérdésről szakzerű és érdekes közlemény található, míg a magyar érdekű pénzügyi és közgazdasági mozzanatok folyton kiváló alaposággal beszéltenek meg. Korszzerű és tárgyilagos cikkei által elsőrendű szakirók tollából, melyek állandó értékkel bírnak, a Magyar Pénzügy belbecse egyenlő mérvben növekszik korával. A legutóbbi számban megjelent „Reformáljuk takarékpénztárainkat“ című közérdekű cikkre, mely takarékpénztáraink és általában pénzügyi intézményeink köreiben bizonyára élénk visszhangra fog találni, különösen felhívjuk olvasóink figyelmét. A Magyar Pénzügy (Szerkesztő: Kormos Alfréd) rendkívül díszes kiállításban hetenként 1—1½ iven jelenik meg és minden fontosabb hűzés után Általános Sorsolási Értesítő című melléklettel ad. Előfizetési árak: egész évre 6 frt, félre 3 frt. — A Magyar Kereskedők Lapjával (Szerkesztő: Kende Zsigmond) együtt: egész évre 8 frt, félre 4 frt. (Előfizetheti Budapesten Nagy-Diófa-útea 3. sz. és minden könyvtáránál.)

UJDONSÁGOK.

— A Katona-emléktábla ügye az ünnepek alatt tartott muzeumegyleti értekezlet után szintén szönyegre került. Méltóságos Horváth Döme úr, ki nagy érdeklődéssel viseltetik az ügy iránt, azt minél szélesebb országos ünnepé kívánván tenni, a meddővé vált pályázatot beszüntetni indítványozza, s a nagyszámú jelenlevőkkel úgy egyezett meg, hogy jövő hó 9-ikén (vagyis vásárelőtti szombat) egy népgyűlés tartassék, mely új pályázatot tűzve ki, egyszersmind az ünnepély programját megbeszélje.

— Kiss József, Nagy-Kőrösi kinevezett aljárásbíró úrnak városunkból lett távozása alkalmával barátai és tisztelői kedélyes búcsúestélyt rendeztek tiszteletére, mely f. hó 8-án a kaszinó helyiségében mintegy ötven résztvevő jelenlétében tartott meg. A vig beszélgetés közt elköltött estebéd után Lestár Péter úr úgys mint a kaszinó elnöke, de kivált mint az ünnepeltnek jó barátja, meleg hangon tartott pohárköszöntéssel búcsúzott el távozó barátunktól úgy saját, valamint a kaszinó és a többi jó barátok nevében is. Kiemelte különösen, hogy a mai világban, midőn csekély úgyszólván számba sem vehető érdemek és tehetségek fáklászenekkel s demonstrációkkal ünnepeletnek, mely jól esik látni ez egyszerű társas összejövetelt, mely szíve sugallatát követve ily egyszerű alakban kívánt kifejezést adni azon elismerés és baráti érzelmek, melylyel a távozó jó barát iránt viseltetik. Kiemelte, hogy kiváló tehetség, munkás szorgalom mellett egyszerűség, szerénység és jószívűség képezik azon tulajdonokat, melyekkel az ünnepelet barátai és ismerői rokonszenvét és tiszteletét méltán kiérdemelte, s ez az, miért a jóbarát távozását annyian sajnálják. Végül éltetve őt, kívánta, hogy a távollól is szívvél lélekkel a miénk maradjon. Kiss József úr meghatva köszönte meg barátainak e rokonszeny nyilvánítását, s kérte továbbra is baráti vonzalmukat.

Ezután az egész társaság vig poharazás és zene mellett mulatott és búcsúzkodott egész a hajnali órákig.

— Fővárosi vonás Kecskeméten. Husvét vasárnapján a kegyesrendiek templomában báró Puteany Béláné úrnő betét gyanánt graduale-ra igen szép solo részletet énekel harmonium kíséret mellett. Ambár egy olyan föllépés, melynek nemes rúgója a fönnkelt vallásosság, minden bírálaton fölüll áll: de el nem nyomhatjuk az őszinte nyilatkozatot, hogy az emelkedett lelkületű báróné éneke elragadó volt.

— Halálozások. Krizsány Antal öregrenden levő polgártársunk f. hó 13-án 70 éves korában jobblétre szenderült. — Festő Gergely derék polgártársunk 65 éves korában mult pénteken meghalt. Temetése ma d. u. 3 órakor lesz. Béke hamvaikra.

— Muzeumegylet. F. hó 10-én tartotta a városháza tanácstermében nagy közönség részvétel mellett az alakulófélben levő muzeumegylet első értekezletét. A gyülekezet határozott óhaját fejezte ki egy létesítendő Kecskemét-vidéki muzeumegylet létesítése iránt, mely a feloszló Kecskemét-vidéki term. tud. társulatot is kebelébe zárná. Az értekezlet egy nagyobb számú bizottságot küldött ki a Hornyik János főjegyző úr által kidolgozott alapszabályok megvitatására.

— Hymen. Mult vasárnapon Héjjas Mihály fiatal földbirtokos eljegyezte Battlay János bájos, kedves, ritka szépségű leányát Terézt. Őszinte szívvél kívánunk örök boldogságot a fiatal jegyeseknek. — Ugyancsak e héten tartá eljegyzését derék fiatal iparosunk Reiner László a kedves Augner Teréz kisasszonnyal.

— Az izraelita negyelyet által f. hó 11-én az Olvasókör helyiségeiben rendezett füzérke — a kedvezőtlen időjárás s folytonos esőzés miatt — csak igen kis, de lelkes közönséget hozott össze. De az a „miniaturbál“ minden ízében feszelen, mondhatni házias jellege a kis társaságot folytonos jókedvben 1/4 óráig tartá együtt. Az ügyes rendezőség pedig, melynek mindig került „egy eszméje“, leleményességben kifogyhatatlan volt; volt füzértáncz, körmagyar stb. Ugy hogy — bár jegyeiket sokan kiváltották — meg nem jelenésükkel egy élvezetes estétől fosztották meg magokat. Ott láttuk: Hacker Juliska, Kecskeméti Helén, Rösler Lina, Schwarz Malvin, Szilágyi nővérek a lányok; a kifogyhatatlan szívességű elnökné Schwarz Ignáczné, dr. Schwarz Lászlóné, Schwarz Gusztávné és Szemző Lászlóné a fiatal menyecskék közül.

— Necrológ. F. hó 14-ikén kisértük örök nyugalomra a helybeli szt. ferenczrendi ház egyik nesztorát ft. Gajdos Sebestyén áldozárt, ki 78 éves korában vált meg a földiektől. Béke lebegjen porain.

— Mérgezés. Klein Zsigmond nőtlen gazdálkodó, szabadszállási lakos, 32 éves, f. hó 13-ik reggelre ismeretlen okból magát a Beretvási-féle szállodában megmérgezte.

— Lopás. Dugár Péter talfája 197. sz. a. lakos kocsisa M. Kiss József felhasználván az alkalmat, hogy gazdája s ennek neje fentírt számú tanyai lakásukon otthon nem voltak, a konyha- és szobáját kifosztván, a szobába behatolt s a nyitva talált szekrényből cselédkönyvét, 6 frt. készpénzt, 1 db. 8 frt. értékű aranygyűrűt és 1 db. 10 frt.

értékű órárt magához vevén megszökött. Rendőrségünknek sikerült a tettest kézhez keríteni s a törvényszéknek átszolgáltatni.

— A „Magyar Hírnök“ nem tudjuk mi által indítva, brutális rendőrök ezim alatt a valósággal homlokegyenest ellenkező nagy hangú ujdonságot eresztett meg legutóbbi számában. Egy munkatársunk következőkre reducálja az esetet: a bekísért részes ember előbb már egy társával összekocczanva, betört arcczal insultálta a járókelőket, midőn pedig a rendőrség által elcsipetett, azok ellen hatalmasan használta öklét s lábát, úgy hogy több rendőrré lett szükség, de kik e közben sem használták szuronyaikat, de még félholtra verve a piaczon se hagyták, hanem illő módon bevívén a kapitányi hivatal helyiségébe, ott lefektették. Ennyit az igazság érdekében. S csak annyit ajánlunk a „M. H.“-nek, hogy mindenki kezéből hieiret ne vegye, s úgy nem fog megtörténni az se, hogy egy teljes ártatlan ember holmi életmentési kísérletekkel több számon keresztül meg nem hurezoltatik.

— Kimutatás f. hó 11-ikén a kecskeméti izr. jótékony negyelyet által rendezett tánczvigalom bevétel- és kiadásáról. Előrsütött jegyekből befolyt 118 frt. 90 kr., felülfizetésekből 15 frt. 60 kr. Összesen: 134 frt. 50 kr. Kiadás 100 frt. 95 kr., marad tiszta 33 frt. 55 kr. Felülfizetni sziveskedtek: Ungár Salamon úr 1 frt., Roth Bernáth úr 1 frt., Goitein Jónás úr 1 frt. 50 kr., Schwarz Gusztáv úr 1 frt. 80 kr., Steiner Zsigmondné úrnő 1 frt., Grünhut Henrik úr 1 frt., Behr Károlyné úrnő 1 frt., Fürst Hermina k. a. 60 kr., Bartha Henrik úr 40 kr., Löw Ernő úr 50 kr., Fischer Ágnes úrnő 50 kr., Grosz Gáspárné úrnő 60 kr., Némethi úr 60 kr., Schwarz Ignác úr 2 frt., Szilágyi Ignác úr 1 frt. 20 kr., Hacker Antal úr 1 frt. — A tisztelt felülfizetőknek hálás köszönetét nyilvánítja a választmány.

— Meghaltak f. hó 7-től 13-ig bezárólag: 7-én: Szabó Magdolna Mészáros Istvánné 38 éves, tudóvizényő; Rutka János leánya Etelka 8 éves sorvadás; Mújos János fia Sándor 5 éves, torokgyík; 8-án: néhai Papp János leánya Juliánna 7 éves, tudóhurút; Szappanos Erzsébet öz. Bandzal Imréné 58 éves, tudólob; Benkucs Mária törvénytelen halvaszúletett fia; Szelei Imre leánya Erzsébet 1 éves, tudóés béhurút; Kis Rozália öz. Pintér Jánosné 82 éves, aggkór; Péczeli József leánya Juliánna 9 hónapos, görcs; 9-én: Gondi Károly fia Károly 2 éves, torokgyík; néhai Szappanos Mihály fia Sándor 2 év 2 hónapos, tudólob; 10-én: Nagy Lajos nőtlen szolga 24 éves, tudólob; Villám Imre leánya Juliánna 3 hónapos, görcs; Gál József leánya Mária 5 hónapos görcs; 11-én: Gál Pál nős napszamos 70 éves, tudószélhűdés; 12-én: Tormássy György fia György 2 hetes, vesesületett gyengeség; Kasza Imre fia Imre 6 éves torokgyík; Oláh István fia István 1 éves, sorvadás; Szentmiklósi Imre fia Péter 9 hónapos, görcs; Krizsány Antal öz. magánzó 70 éves, végegyengülés; Kemény Zsuzsanna Lehoczi Sándorné 26 éves, gümökór; 13-án: Gajdos Sebestyén szt. Ferenczrendi áldozárt 78 éves, aggkór; Klein Zsigmond nőtlen gazdálkodó 32 éves; mérgezés; K. Kovács István fia Gergely 9 napos, idétlenség; Krizsány Mária öz. Horváth Istvánné 80 éves, végegyengülés.

úgy hogy az azt hitte, hogy Gyurka szerelmének boldog tárgya ő maga. S e hiedelmében résztvevőtől reszkető hangon szóla:

— Sajnálak kedves Gyurim, de szerelmedet nem viszonzhatom, te jól tudod, hogy ki nem állhatom a gombócot.

— De ő szeret, barátom, ő az anyagi nő, most már bizonyos vagyok. Muki, vetélytársam! le vagy győzve s a győztes Gombóc György!

Peti egészen kíváncsi lett, mert Gyurka valódi meggyőződés hangján beszélt, pedig inkább leteszi vala Peti az első alapvizsgát, mint elhagyja, hogy Gyuriba egy leány még szerelmes is lehet.

— De hát mondd meg már, mi történt, kicsoda az a leány?

— Semmi kicsoda, Peti, ő egy angyal, az én szerettem, az én ideálom, szép, mint egy aláírt index, karesú, mint egy jogász eszénye a hónap végén, termete eszményi, leheletszerű, mint az én tudományom a római jogból.

Gyuri lelkesedésében egészen kigömbölyödött.

— Hall' d kedves Petim, — folytató, — ma találkoztam vele a Városligetben, himlőhelyes és sánta szakácsnéjök kíséretében volt, kinek Mariskámhoz való hozzáférhetés céljából szintén teszem a szépet; ő oly bájosan mosolyintotta felém cseresnye ajkait...

— A himlőhelyes sánta szakácsnő?

— Mit gondolsz ő, az én bájos Mariskám, azután a szakácsné hátra maradva e szavakat suttogó fülemben: „holnap este az álar-csoszobában a vigadóban sárga dominó, piros csokorral“, e szavak után eltűnt. Mondd Peti,

szólj Peti, nem valóságos légyott ez Mariska részéről?

— Gyuri, — mondá Peti komolyan és elhíve a hihetlent, — igazad van, és ha hónap utója nem volna, azt mondanám, menj el a légyottra.

— Még van 1 frt. 50 krajczárom — mondá büszkén Gyuri — ez elég lesz, elmegyek.

— Igen ez elég lesz — szól Peti — de hogy lássad, mily jó barátod vagyok, az összeg nagyobbitására ime egész vagyonom; Vitam et sanguinem pro Gombóc Gyurka!

E lelkesedett szavak után három krajczárt o. é. ad át Peti Gyurinak, ki meleg (és sulyos) öleléssel jutalmazá meg az önfeláldozó barátot.

Hagyjuk Gyurit lefeküdni, ne rajzoljuk nyugtalanágát és izgatottságát másnap, hanem kísérik őt a légyott helyére.

Este kelve megcsinálja ellenállhatlan toilletjét, megtapogatja egy forint ötvenhárom krajczárját, megnézi óráját, azaz megnézte volna, ha már régen a zálogházban nem lett volna, s látta volna, hogy már nyolce óra volna.

Tehát előre!

Kifosztván vitorlát az elérendő boldogság kedvező szelétől hajta, csakhamar a helyszínen terem.

A teremben hullámzik a sokaság, az óriási gázlámpák kápráztató fénye fényesebbnél fényesebb öltözékekről verődik vissza, lármás vig zibongás, kábító zene hangjai töltik be a terem tágas terét, mindenki mulat, mindenki vig, csak egy alak látszik szomorúnak, izgatottnak: Gombóc Gyurka.

Keresi kedvesét, sárga dominóban piros

csokorral, tévedező szemeit nyugtalanul hordja körül, de csak nem jó a várt.

De ah, Gyurka gömbölyödni kezd, arca derül, mint egy megpirult gombóc; szokatlan bátorsággal rohan uszályokon, tyúkszemeken keresztül, míg végre elérí rohamának célját, a sárga dominót piros csokorral vállal.

Néhány szó, néhány sokat jelentő pillantás és mosoly mindkét részről, s Gyurka a dominóval karján röpill a tánczba.

Remekül tánczolt Gyurka; kedvesét nyájasan és könnyedén (hogy szinte nyögött bele) átkarolva szédítő sebességgel, mint egy gőzmasina, rohan, mindenütt pusztulásnak és romlásnak nyomait hagyva maga után, és irtóztató átkokat vonva a tyúkszemek szerencsés birtokosai részéről árva fejére.

— Uram az ördögbe, ön összezúzta lábamat!

— Uram, ez sok, ön földre teríté tánczosnőimet!

— Jaj, a ruhám!

E zajra és kiáltásokra egyet-kettőt fordulván még saját tengelye körül, nagyokat fújva, mint egy kovácsfúvó, megállapodik végre Gyuri, s látva a fenyegető vést, sárgájával együtt (mint okosabb) eloson — titkos inspirációknak engedve — az étterembe.

Letelepedve egy asztalnál 53 krajczáros (1 forint volt az entré) büszke önérettel rendel Gyuri egy félportió kis fagyaltot.

Láttatok-e már blitzelő jogászt, ki a rostélyost, melynek megfizetése elől szökni van szándéka, egy pillantat alatt bevág; láttatok-e már tandijmentes bölcsészt, a mint katalógus olvasás után a tanteremből villámgyorsan el-

vész; no ha láttatok, hát oly hamar tüntető el a kedves sárga a rendelteket.

Gyuri ismét rendel, azután ismét rendel megfelledekezve nagyon szerény ötvenhárom krajczárjáról.

De végre eszébe jut ez, és hatalmasan kezd izzadni, nem tudva, mivel fogja majd kifizetni a „cezechet“; s már a blitzelés egyik jelenben alkalmazandó fajáról kezd gondolkozni.

E fontos tünődéseiből székörgés zavarja föl. Föltekint... s mit lát?

Ugyanazon asztalnál, melynél ők ültek, egy pár foglal helyet.

Egyikük Muki, a vetélytárs; a másik... egy sárga dominó piros csokorral a vállán.

A két vetélytárs megismeri egymást. Gyuri diadalmasan mosolyog, Muki szinte.

Mindketten diadalmasan mosolygának. De csakhamar haragos pillantásokkal méregetik egymást.

A pillantásokat csakhamar mérges szavak váltják föl; mindkettő meg van győződve, hogy övé az igazi, hogy ő a boldog.

Gyuri véget vetendő a harcznak, ajánlja az álcák levételét.

A sárgák beleegyeznek, mert — mint mondák — legalább majd kényelmesebben lehet enni.

Az álcák lehullanak. Gyuri diadalmasan néz Mukira, majd a hölgyekre...

Borzalom... Muki hölgye az igazi, Gyuri pedig... a himlőhelyes sánta szakácsné volt.

Gábor diák.

Nyílt levél a szerkesztőhöz.

Engedje meg, hogy becses lapjában néhány szóval eseteljem az emberiség hasznára azon nagyszerű látványt, mit Kun-Félegyházán láttam ápril hó 10-ikén, mert ekkor mutatta be a budapesti vezérigazgató egy megbízottja a hírlapok útján eléggé ismert tüztöltő-készüléket a „Mata Fuego”. Ugyanis: a lőházzal szemben felállított egy 6 mtr. hosszú s 3 mtr. magas fabódé, benne 18 petróleumos, kátrányos s olajos hordó volt elhelyezve, az egész bódé leöntetett petróleummal feleresztett kátránnyal. E bódétól nem messze 2 mtr. fa gyaluforgácsal rétegezve — szintén bőven leöntve petróleummal — állított fel. A nem eléggé kedvező idő dacára is több ezerre menő közönség előtt megtöltte a mester készülékét, a bódé több helyen meggyújtott, a láng óriási füsttel csapkodott az ég felé, és midőn a tűz tetőpontját elérte, a mester előáll, hátán egy 44 klgnyi súlyú putonytal, czammog a tűz felé s alig olvastunk 15-öt, a tűz eloltatott, és ott áll az elszenesedett gőzölgő fabódé. Minden oldalról megeredt taps s éljen jutalmazta a bemutatót.

Miután a tüztöltő-készülékből még maradt a putonyban, a bódé újra gyaluforgácsal behintetett és lelocsolatott petróleumos kátránnyal és több helyen ismét meggyújtott, s midőn legjavában égett a bódé, ekkor a félegyházi tüztöltő-egylet parancsnoka Osa György képezdei torna-tanár vette hátára a tüztöltő-készüléket, s néhány másodperc múlva a pokoli láng ki lett oltva.

Azután meggyújtott a famáglya, a mi szintén roppant lánggal égett, de ez is a tüztöltő-készülékkel azonnal eloltatott.

Mindezeket látva a félegyházi előjáróság és közönség, a város azonnal a fennálló tüztöltőknek, továbbá a három gőzmalom s több kereskedő rendelt meg ily tüztöltő-készüléket.

Uram! a félegyházi sikerből ítélve, ön-maga ellen vét az a kereskedő, raktáros vagy gyáros, avagy a disznóhizlalótelep tulajdonosa, — hol egy félóra tűz száz ezreket hamvaszthat el, — ki magát ily készülékkel nem biztosítja. A városoknak pedig elengedhetlen kötelessége ily készülékkel a tüztöltőkat ellátni.

A félegyházi képezdei torna-tanár úrral, ki egyszermind az oda való tüztöltő-egylet parancsnoka, s ki e téren már igen szép jártassággal bír, megbeszéltem a dolgot, ő oda nyilatkozott, hogy szívesen átjönne két ily tüztöltő-készülékkel (Mata Fuego) hozzánk

egy próbára, ha meghívjuk; a mely alkalommal a vele való bánásra is megtanít bennünket.

Ajánlom az érdekeltek figyelmébe.
Kiss Mihály, tanító.

ÜZLET.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbiztosító és kölcsönös-legező részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, ápril 14.

E héten a forgalom jelentéktelen volt, mindazonáltal a magyar faj sertések ára szép jószág hiánya miatt 1½—2 krajczárral emelkedett kgrmonként.

Heti átlagárak: magyar vál. árú 240—280 klg. nehéz 65½—66 kr., 180—220 klg. nehéz 64—64½ kr., öreg 300 klg. túli 60—61 kr.; vidéki sertés 61—62½ kr. Transitóban: szerbiai 55—60 kr.; romániai 55—60 kr.; tükés 55—57 kr. tiszta klggrammonként.

Elsőárák: tengeri bánati 7 frt. 30 kr.; román 7 frt. 30 kr.; árpa 7 frt. 60 kr.

Helyi állomány: ápril 7. maradt 74,535 db.

Felhajtás: alvidékről kövér 1558 db.
„ sovány 33 „
Szerbiából 381 „
Romániából 1516 „
m. államvasúttal kövér — „
„ sovány 565 „
budai vámoknál 152 „ 4,205 „
78,740 db.

Elhajtás: Felvidékre 199 db.

Bécsbe (m. h. 291 db.) 1651 „
Csehországba 661 „
Bodenbachon át 1237 „
Ruttján át — „
Felnémethonba — „
Budapesti fogyasztás 1752 „
Külföldi 100 „
Kőbányai szállonások — „
magyar államvasút 5 „ 5,605 db.

Marad állomány: 73,135 db.

A részvény-szállásokban 10,255 db. van elhelyezve.

Az egész. és transito száll. ban 7/IV. maradt 8,352 db.

Hozzá jött romániai 1516 db.

„ szerbiai 38 „ 1897 „

Összesen: 10,249 db.

Elhajtott: 3,147 „

Marad állomány: 7,102 db.

és pedig 1944 db. szerbiai, 5158 db. romániai.

Az egészségügyi vizsgálatnál január 1-től máig 864 db.

a fogyasztás alól kivonatott és technikai czélokra fel-

dolgoztatott.

Bécsi vásár: 11/IV. Felhajtás 3196 db.; köztük

973 darab orosz-lengyel. Üzlet vontatott. Ár:

nehéz 57—59 frt., közepnehéz 50—56 frt., orosz-

lengyel sülők 40—46 frt. 100 klg. elevensúly.

Piaczi árjegyzék.

Tiszta búza métermázsánként	11.50 krtól	11.80 krig.
Készler	9.50	10.—
Rozs	7.50	7.80
Árpa	7.70	8.—
Zab	8.—	8.30
Tengeri	6.50	6.80
Köles	5.50	6.—
Krumpli	3.—	3.40

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1882. évi márciusi havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás február 28-án	76,001 frt. 79 kr.
Betételek után	128,373 „ 19 „
Különböző díjak után	206 „ 74 „
„ kamatok után	8,401 „ 74 „
Kölcsön visszafizetések:	
Váltók után	170,744 „ — „
Ingatlan után	8,228 „ — „
Magánváltó után	9,305 „ — „
Előleg után	46 „ — „
Egyletház bolt- és lakbér után	5 „ — „
Nyer- és vesztszámlára befolyt	132 „ 07 „
401,443 frt. 53 kr.	
Kiadás:	
Visszafizetett betét és tőkésített kamat	124,369 frt. 60 kr.
Kifizetett folyó kamat	582 „ 39 „
Kölcsönök:	
Váltókra	174,703 „ — „
Ingatlanra	10,385 „ — „
Magánváltó	8,690 „ — „
Elhelyezett tőke	40,000 „ — „
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolgáló fizetése	570 „ — „
Üzleti költség	208 „ 29 „
Osztalék	11,520 „ — „
3% államilleték a mult havi folyó kamat után	8 „ 44 „
Pénztárállás	30,406 „ 81 „
Markovics, könyvelő.	
401,443 frt. 53 kr.	

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi iparhitelintézet és népbank márc. havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás február hó 28-án	52,781 frt. 21 kr.
Váltó visszafizetésekből	227,128 „ 16 „
Folyószámlák után	88,963 „ 34 „
Pesti telepítvények után	58,800 „ — „
Kamatok	5,054 „ 95 „
Díjak	133 „ 72 „
Késelmi kamatok	13 „ 47 „
Átírási díjak	2 „ — „
432,876 frt. 85 kr.	
Kiadás:	
Váltó lezárolásra	217,258 frt. 27 kr.
Váltó számlákra	100,664 „ 22 „
Betét-lapokra	40 „ — „
Pesti telepítvényekre	72,100 „ — „
Időközi kamatok:	
Pesti telepítvényekre	526 „ 22 „
Folyószámlákra	550 „ 77 „
Üzleti költségekre	324 „ 79 „
Elnöki és felügy. biz. tiszteletdíj és tisztviselők fizetése	479 „ 99 „
Függő kamatok betét-lapokra	6 „ 50 „
Állami illetékek betétek tőkésített és kiüz. időközi kamataira	23 „ 16 „
391,973 frt. 92 kr.	
Pénztárállás 31-én	40,902 „ 93 „
Vajda, könyvelő.	
432,876 frt. 85 kr.	

Vasúti menetrend.

Felfelé Budapestnek:			
2-ik sz. f.-v. érk.	4 ó. 57 p. ind.	4 ó. 59 p. reg.	
6-ik „ sz.-v. „	5 „ 34 „ „	5 „ 38 „ „	
352-ik „ v.-v. „	11 „ — „ „	11 „ 40 „ „	délt.
8-ik „ sz.-v. „	5 „ 18 „ „	5 „ 26 „ „	d. u.
Lefelé Szegednek:			
7-ik sz. sz.-v. érk.	9 ó. 56 p. ind.	10 ó. 01 p. d. e.	
251-ik „ v.-v. „	12 „ 49 „ „	1 „ 29 „ „	délt.
5-ik „ sz.-v. „	9 „ 43 „ „	9 „ 50 „ „	este.
1-ső „ f.-v. „	12 „ 10 „ „	12 „ 12 „ „	éjjel.

Szerkesztői üzenetek.

É. L. úrnak Helyben. Nincs pointje. Ügyesbet várunk.
Cs. S. úrnak Helyben. Az ígért dolgozatot még nem kaptuk.
K. K. úrnak Helyben. Az eddigiekkel jobbakat kérünk.
G. d. úrnak Helyben. A költemény nem üti meg a mértéket. A maihoz hasonlókat szeretnénk.
Többeknek jövőre válaszolunk.

Felelős szerkesztő: FEKETE JÓZSEF.

Köszönet-nyilvánítás.

Alulírottak kötelességünknek ismerjük néhai fivérünk Klein Zsigmond temetése alkalmával megjelent rokonok, barátok és a számos közönségnek megjelenésért köszönetünket nyilvánítani.

Kecskemét, 1882. ápril 14.

Klein testvérek.

(X) Rendkívüli fontos mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és megféle sikertől koronázott gyógyszer, (a gümőkör minden fokában gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnóvénnyedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a melre nézve rendkívül becses eszközt bír, melynek biztos gyógyerejére nézve feltűnő bizonyíték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, dacára a számtalan, fenn dicsejt és ajánlott szernek, magának minden felé út nyitott. Eredeti téglékben van gyermekek és felnőttek számára. Egy téglé árát használati utasítással együtt 50 kr. Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Gözner K. m. k. lotto-üzletében, Budapesten Edecskúty L. m. k. udvari ásványviz-szállítóknál kapható. (14—9)

MATTONI-féle

BUDAI KIRÁLY KESERÜFORRÁSOK

Deák Ferencz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás, Szt.-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás

Mattoni és Wille, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-kereskedésben.

36 (15—7)

HIRDETÉSEK.

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

cs. kir. kiz. minőségű
szab. valódi tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelmtől Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségéről fogva gyermekeknek a mell- és tüdőbajok, görvélly, hályog, bőrkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek, stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb, *) legtermészetesebb s elismert hatású szer. — 1 frtos palackokban gyári raktárban: Bécs, Heumarkt Nr. 3. **) úgy mint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszerárjaiban és jóhírnevű anyagúár kereskedéseiben valódi minőségben kapható

Kecskeméten: Molnár János és Machold A. gyógyszerészeknél; Czeglédén: Persay Sándor gyógyszerésznél; Szolnokon: Horánszky István gyógyszerésznél és Lengyel A. kereskedőnél.

*) Ujabb időben több czég háromszegletű palackokat tölt meg tisztátalan csukamáj-olajjal és a közönségnek mint „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajat igyekszik eladni. Az efféle rászedések kikerülése végett keretük csupán azon palackokat „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajjal töltöttek tekinteni, a melyeknél az üvegen a czímkén, zárkapuk és használati utasításon a „MAAGER” név áll.

**) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelek-anagygyár”, Hall és Ruckel new-yorki „Sozodont” gyár és Hartenstein & Co. hüvelydék-gyáraknak Chemnitzben főraktár. 162 (12—12)

A BERGER-féle orvosi

KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva a legtöbb európai államokban fényes sikerrel használtatik

mindennemű bőrkütegek,

különösen a rüh, az idült és pikkely-sömör ellen, a kozs, a sömör-repedvény, a fej- és szakál-korpa ellen. A BERGER-féle kátrány-szappan 40%-től fakátrányt tartalmaz és észrevehetőleg különbözik a többi kátrány-szappanoktól, melyek a kereskedelemben előfordulnak. — Tévedések kikerülése végett a gyógyszerárban kizárólag

BERGER-féle kátrány-szappan

kérendő és az ismert védjegyre ügyelendő. — A gyengébb kátrány-szappan

az arozbőr tisztatlansága,

nemkülönb a gyermekek bőr- és fejkütegei ellen, úgy szintén mint felülmulhatatlan cosmeticus mosdó- és fürdőszappan

Berger-féle Glycerin kátrány-szappan

szolgál napi használatban. — Ezen szappan 35%-től Glycerint tartalmaz és parfümözött.

Ára darabonként használati utasítással 35 kr.

Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére:

G. HELL gyógyszerész **Troppauban.**

Magyarország majd minden gyógyszerárban kapható. Főraktár Kecskeméten:

MOLNÁR JÁNOS gyógyszerész úrnál.

51 (24—2)

Iroda-változtatás.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint

ügyvédi irodámat

a Szlemenits-útczai 5-ik számú Papp György-féle házba helyeztem át.

Kecskemét, 1882. ápril 16-án.

Tisztelettel

Dr. Steiner Miksa,

ügyvéd.

56 (1—1)

Lakás-kiadás.

A Katona-József-útczában a 38. számú házban — a Ladányi-ház közelében — több rendbeli lakás kiadandó.

Bővebb tudomást ad a tulajdonos

58 (1—1)

Ifj. Szappanos Sándor.

83.

1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kecskeméti kir. törvényszék mint váltóbírószék 2495/1882. számú végzése által Révai Lipót és Révai Lina hitestársak ellen, Tóth Bálint részére 600 frt. tőke, ennek 1882. évi március hó 15-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 35 frt. 80 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosít. végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 638 frt. 44 kr-ra becsült különféle fűszerárak, bolti álványok, szobai bútorok, ágyneműk, és egyébből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók.

Mely árverésnek a kecskeméti kir. törvényszék mint váltóbírószék f. évi 2729/p. számú kielgítési végrehajtás elrendelője illetve a kir. járásbírószék 1908/1882. sz. kiküldő végzése folytán a helyszínen, vagyis az alperesek budai-nagy-útczájában lakásánál levő bolti helyiségben leendő megtartására határidőül f. 1882-ik évi ápril hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája kitézetik, és ahhoz a venni szándékozóknak ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy a fentebbi említett ingóságok az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladandók fognak.

Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt Kecskeméten, 1882-ik évi ápril hó 8-án.

Lukács László,

kir. végrehajtó.

57 (1—1)

Befektetési és üzérkedési vásárlásokat

a szabad üzérkedés, csoportosítás és díjzúletek

mindenféle kombinációban, ismert soliditás és megbízhatósággal teljesít az eredeti árfolyamok szerint az osztrák-magyar birodalomban egyedül irányadó

Bécsi börzén

a „Leitha”-féle (Halmai) bankház Bécsben, Schottenring 15. sz. a. — Szakszerű, gyors és biztos távirati tudósítással, a pénzügyi és sorshúzási „Leitha” lap mutatószámával, továbbá tartalomdús röpiratokkal (az összes európai sorshúzási tervek, befektetések megvilágítása, üzérkedési módok és papírok stb.) bérmentve és ingyen szolgál.

45 (8—4)

Hirdetmény.

Az általunk jelenleg haszonbérlet űlet-helyi-éget f. évi április 24-ikéig odahagyni kényszerítve lévén, az összes épületfakészletünket

végeladásra

bocsátjuk és ez által a t. cz. közönségnek alkalmat nyújtunk ebeli szükségletét nálunk jóval

leszállított áron

fedezhetni.

Tisztelettel

Lichtner Dávid és fia.

31 (0—8)

66.

1882.

Hirdetmény.

A kecskeméti rom. kath. egyház tulajdonát képező nagyipiaci négyzetes épületben 4. sz. alatti most Blau Moór bérletében levő, valamint a tiszteendő barát atyák temploma és az emeletes iskolai épület közötti jelenben Perli Zsigmond bérletében levő bolt-helyiség, a folyó 1882-ik évi november 1-ső napjától számított négy évre, zárt levélben teendő ajánlat útján fog bérbé adani; mely körülmény azzal hozatik az illetőknek tudomására, hogy ajánlataikat 50 frt. bánatpénz kíséretében, a folyó évi május hó 6-ig bezárólag a gondnoki hivatalnál beadják; ezen határidőn túl beadott ajánlat el nem fogadatik.

A bérlet feltételei a jegyzői hivatalban mindennap délelőtti 9 órától 11 óráig megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1882. ápril 3-án.

53 (2—2)

A gondnokság által.